

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 19. czerwca 1886.

90.

Ustawa z dnia 6. czerwca 1886,

o pospolitem ruszeniu dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje :

§. 1.

Pospolite ruszenie jest istotną częścią składową siły zbrojnej i w tym przy-
mocie zostaje pod opieką prawa narodów.

§. 2.

Obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu ciąży na wszystkich zdatnych do
do broni obywatelach, ani do c. k. wojska, marynarki wojennej lub rezerwy do-
pełniającej, ani do c. k. obrony krajowej nie należących, od początku owego roku,
w którym kończą 19ty rok życia, aż do końca owego roku, w którym kończą
42gi rok życia.

Na tych, którzy w myśl §fu 20go ustawy o służbie wojskowej, zanim zaczęli
być obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, wstąpili dobrowolnie do czyn-
nej służby w wojsku, obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu po dopełnieniu
ustawowej dwunastoletniej służby wojskowej, ciąży jeszcze przez lat dziesięć bez-
pośrednio następujących.

Obowiązkowi służenia w pospolitem ruszeniu w miarę zdadności do broni
a to aż do skończenia 60go roku życia, podlegają wszyscy wojskowi z kategorii
oficerów i urzędników wojskowych, przeniesieni w stan spoczynku lub w stosunek
pozasłużbowy w wojsku (marynaree wojennej) i obronie krajowej, o ile w prze-
rzeczonych oddziałach siły zbrojnej nie są zatrudniani.

Obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu ciąży nadto — niezawisłe od po-
winności osobistej, powyżej w ogólności ustanowionej — na wszelkich korporacyach,
mających charakter wojskowy a względnie używających odznak wojskowych.

Służący w żandarmeryi, u straży skarbowej i przy leśnictwie rządowem mają być pociągani do służenia w pospolitem ruszeniu w miarę, jak tego stosunki wojenne wymagają, o ile na to pozwolą względy na służbę.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy do załatwiania spraw służby publicznej lub publicznego interesu są niezbędnie potrzebni, mogą być uwolnieni od służenia w pospolitem ruszeniu.

Zgłaszający się dobrowolnie do służby w pospolitem ruszeniu, którzy nie są obowiązani do służenia w wojsku, obronie krajowej lub pospolitem ruszeniu, mogą być przyjmowani do pospolitego ruszenia w miarę zdadności.

§. 3.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu dzielą się na dwie klasy.

Do pierwszej klasy należą wszyscy obywatele w myśl §fu 2go do służenia w pospolitem ruszeniu obowiązani, od początku roku, w którym kończą 19ty rok życia, aż do końca owego roku, w którym kończą 37my rok życia, licząc tu uwolnionych czasowo na zasadzie §fu 17go ustawy o służbie wojskowej lub oddalonych przedwcześnie w myśl §fu 40go tejże ustawy, jakoteż oddalonych z wojska (marynarki wojennej, rezerwy dopełniającej) i obrony krajowej po dopełnieniu obowiązku służby wojskowej.

Do drugiej klasy należą też same osoby od 1. stycznia owego roku, w którym kończą 38my rok życia, aż do 31. grudnia owego roku, w którym kończą 42gi rok życia, a względnie aż do dopełnienia obowiązku służby w pospolitem ruszeniu.

§. 4.

Pospolite ruszenie może być powołane do służby tylko wtedy, gdy i dopóki wojna zagraża, lub w razie wybuchu wojny.

Pospolite ruszenie zwołuje na rozkaz Cesarza, wydany po wysłuchaniu Rady ministrów, minister obrony krajowej, w takiej rozciągłości, jak tego interesa obrony kraju wymagają.

Powołane pospolite ruszenie pełni obowiązki tak, jak tego potrzeba wymaga, pod wodzą wojskowego, przez Cesarza wskazanego, w organizacyi przez Cesarza postanowionej.

Rozwiązanie pospolitego ruszenia zarządza Cesarz.

§. 5.

Do użycia pospolitego ruszenia wyjątkowo, gdyby stosunki tego wymagały, po za granicą obszaru królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, potrzebna jest ustawa Państwa do tego upoważniająca.

Tylko gdyby zwłoka groziła niebezpieczeństwem, może Cesarz zarządzić takie użycie pod odpowiedzialnością Rządu i pod warunkiem uwiadomienia później Rady państwa dla przyjęcia do wiadomości i zatwierdzenia.

Podczas wojny, w przypadkach nadzwyczajnej potrzeby, tak wtedy, gdy rezerwa dopełniająca, do utrzymania wojska stałego (marynarki wojennej) na ustawowym etacie wojennym przeznaczona, nie wystarcza, jakoteż według okoliczności w celu potrzebnego uzupełnienia etatu ustawowego obrony krajowej, odpowiednia ilość ludzi z pierwszej klasy pospolitego ruszenia może być wciągnięta w miarę i na czas niezbędnej potrzeby wojennej, do tych części siły zbrojnej, które prawidłowo mają się uzupełniać w królestwach i krajach w Radzie państwa repre-

zentowanych. Te jednak osoby, z pospolitego ruszenia wzięte, mają być po skończeniu się wojny natychmiast uwolnione.

Wciąganie to poczynać się ma w obrębie kategorii (§. 3), które stosownie do zachodzącej potrzeby będą oznaczane, od najmłodszych klas wieku.

§. 6.

Osoby pospolitego ruszenia, powołane do sprawowania służby, podlegają od dnia powołania aż do dnia puszczenia na urlop lub rozwiązania klasy, przepisom wojskowym karnym i porządkowym.

Przez puszczenie na urlop obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, przerywa się na ów czas ich stosunek wojskowy.

§. 7.

Żołnierze pospolitego ruszenia i ich oficerowie noszą podczas sprawowania obowiązków jednakową odznakę, dającą się z odległości rozpoznać, oficerowie i podoficerowie używają nadto wojskowych godła honorowych i do rozróżniania służących.

Korpusy milicyi obywatelskiej i strzelców, już w czasie pokoju za zezwoleniem Cesarza uorganizowane, mają prawo zatrzymać także w czasie służby w pospolitem ruszeniu strój i uzbrojenie statutem przepisane, jakoteż organizacją, z zastrzeżeniem zatwierdzenia cesarskiego swoich dowódców i oficerów.

§. 8.

Pod względem wynagradzania i odznaczania, prawa do przewozu, kwatunku, pieniędzy i ziemiopłodów na wyżywienie, pielęgnowania rannych i chorych, jakoteż zaopatrzeń oraz i dla osieroconych, obowiązują mają w pospolitem ruszeniu odpowiednie postanowienia jak w wojsku a względnie jak w c. k. obronie krajowej.

§. 9.

Regestry, w których osoby obowiązane do służenia w pospolitem ruszeniu zapisywane będą podług klas wieku od najwyższej aż do najniższej, mają być założone i utrzymywane przez zwierzchności gminne z współdziałaniem utrzymujących metryki.

Gdy pospolite ruszenie nie jest do służby powołane (§. 4), osoby obowiązane do służenia w pospolitem ruszeniu nie mają być pociągane ani do kontroli ani do ćwiczeń.

§. 10.

Koszta powołanego pospolitego ruszenia pokrywane będą z funduszków budżetu wspólnego ministerstwa wojny.

§. 11.

Mocą ustawy niniejszej unieważnione zostają postanowienia ustawy o służbie wojskowej, będące z nią w sprzeczności.

§. 12.

Ustawa niniejsza nabywa mocy niezwłocznie po ogłoszeniu a wykonanie jej poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej.

Schönbrunn, dnia 6. czerwca 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Welsersheimb r. w.

